

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 14646/16
22.03.2019.године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јелице Пајовић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Драгојловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., ..., ул. ... број ..., поднетој против туженог Градског већа града Београда, Београд, Трг Николе Пашића 6, ради поништаја решења број: 355-927/16-ГВ од 06.09.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. Из ..., ..., ул.... број ..., у правној ствари инспекцијске мере, након усмене јавне расправе одржане дана 21.03.2019. године, у нејавној седници већа одржаној дана 22.03.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба А.А. из ..., изјављена против решења комуналног инспектора Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектор за комунални инспекцијски надзор Х-02 број: 355-328/2016 од 30.05.2016. године. Ожалбеним решењем наложено је тужиоцу А.А. да изврши корекцију рачуна и то: фактуре број ..., за утрошену воду за период од 08.02.2015. до 08.05.2015. године; фактуре број ... за утрошену воду за период од 08.05.2015. до 16.07.2015. године и фактуре број ... за утрошену воду за период од 16.07.2015. до 19.09.2015. године, на тај начин што ће обрачун растура воде у наведеним периодима фактурисати свим корисницима воде везаним за регистар ... на једнаке делове, с тим да је рок за извршење наложене мере 15 дана од дана пријема решења уз назнаку да жалба изјављена на решење не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду дана 21.10.2016. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог из разлога предвиђених чланом 24. Закона о управним споровима и то због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права. Навео је да је Законом о комуналним делатностима предвиђено да комунална делатност обухвата снабдевање водом за пиће, односно захватање, пречишћавање, прерада и испорука воде водоводном мрежом до мерног инструмента потрошача, обухватајући и мерни инструмент. Ни Закон о инспекцијском надзору, ни Одлука о комуналној инспекцији не пружају овлашћења комуналном инспектору везано за корекцију фактура комуналног предузећа. Ниједан

законски, као ни подзаконски акт не пружају та овлашћења комуналном инспектору која су проистекла из снабдевања водом корисника. Другостепени орган се није ни упуштао у одлучивање о постављеном жалбеном захтеву, а који се првенствено односио на непостојање овлашћења комуналног инспектора за корекцију и контролу наплате рачуна за испоручене комуналне услуге. Сматра да је дошло до прекорачења овлашћења комуналних инспектора у вршењу инспекцијског надзора, па чак и да јесте правилно и потпуно утврдио чињенично стање, ни у ком случају комунални инспектор није могао решењем да одлучује о начину фактурисања накнаде за испоручене услуге А.А. из разлога што то не спада ни у најмањем у његову надлежност. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати другостепеном органу на поновно одлучивање. На усменој јавној расправи, тужилац је преко пуномоћника остао у свему при тужби и тужбеном захтеву, са предлогом да суд тужбу уважи сматрајући да се ради о правном питању.

Тужени орган у одговору на тужбу, оспорио је наводе из тужбе, сматрајући да је тужба неоснована и у целости је остао код навода из образложења оспореног решења, с предлогом да суд тужбу одбије као неосновану у целини.

Заинтересовано лице Б.Б. је у одговору на тужбу навела да у целости прихвата оспорено решење. На усменој јавној расправи остала је при одговору на тужбу истичући да је сагласна са оспореним решењем и да предлаже да Суд тужбу одбије.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 21.03.2019. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије”, бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца и лично заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари и навода изнетих на усменој јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након усмене јавне расправе одржане у смислу одредби члана 2, члана 33. став 1, члана 34. став 2. и члана 38. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према стању у списима предмета и разлозима образложења оспореног решења, комунални инспектор Секретаријата за инспекцијске послове Градске управе града Београда – Сектор за комунални инспекцијски надзор, извршио је у присуству овлашћеног лица из А.А. инспекцијску контролу по службеној дужности дана 11.02.2016. године поводом пријаве потрошача воде Б.Б из ..., у вези са обрачуном и наплатом утрошене воде у ул. ... број ..., у насељу ... у ..., на месту потрошње са регистарским бројем споја ... и индивидуалним водомером број ..., након чега је утврдио и записником, сачињеним истог дана, констатовао да је увидом у документацију А.А., утврђено да се на регистру број ... налази 19 регистрованих потрошача, да се подносилац пријаве Б.Б. налази на регистру ... и водомеру број ..., да је именована до 13.11.2015. године имала водомер број ..., који је постављен 22.04.2003. године, да је дана 27.10.2014. године обавештена о потреби замене или баждарење водомера иза блок водомера и да, како није у року од 30 дана извршила баждарење или замену водомера, сходно одлуци Управног одбора А.А., број .../7 од 21.10.2011. године, примењен систем задужења за утрошак воде, како за именовану, тако и за све кориснике који нису баждалирили или заменили водомер са регистра ...,

тако што су појединачни водомери брисани из прегледа потрошача, односно обрачун утрошка воде се није узимао у обзир са очитаним стањем истих, па је разлика која је настала очитавањем главног водомера ... и збира потрошача воде на свим индивидуалним водомерима који су баждарени у року, расподељена на једнаке делове свим корисницима који замену или баждарење нису извршили у року наведеном у опомени, све у складу са Одлуком о пречишћавању и дистрибуцији воде. Првостепени орган је нашао да је на све три фактуре обухваћене ожалбеним решењем, растур воде испостављен само корисницима који нису поступили по опомени за баждарење водомера, док остали корисници нису задуживани за растур воде у посматраном периоду. Позивајући се на одредбе члана 1. став 1. тачка 3. и члана 32. Одлуке о пречишћавању и дистрибуцији воде и у смислу овлашћења из члана 70. одлуке, као и члановима 2. и 4. Одлуке о комуналној инспекцији, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је одлучио као у диспозитиву. Одлучујући о поднетој жалби овде тужиоца, тужени је, имајући у виду све наведено, односно чињеницу да се у конкретном случају није вршио растур воде на једнаке делове свим корисницима воде везаним за регистар ..., за период који је наведен, констатовао да је правилно поступио комунални инспектор када је сходно наведеним одредбама Одлуке о пречишћавању и дистрибуцији воде у смислу овлашћења датих чланом 70. те Одлуке, донео ожалбено решење којим је одлучио као у диспозитиву тог решења. Ценећи наводе жалбе, другостепени орган је нашао да наводи жалбе да комунални инспектор није надлежан да решава у овој правној ствари, нису од утицаја на доношење другачије одлуке јер је комунални инспектор правило и потпуно утврдио чињенично стање и донео одлуку из своје надлежности, па је на основу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео решење као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбама члана 32. Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС”, бр 88/11) прописано је да инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и републичких прописа донетих на основу овог закона, као и прописа јединице локалне самоуправе донетих на основу овог закона врши јединица локалне самоуправе, преко општинских, односно градских комуналних инспектора (став 2). Градским инспектором у смислу става 2. овог члана сматра се и комунални инспектор градске општине, када послове инспекцијског надзора врши на основу прописа града, односно Града Београда (став 3). Одредбама члана 34. став 1. истог закона, прописано је да комунални инспектор има право и дужност да у вршењу инспекцијског надзора: наложи решењем да се комунална делатност обавља на начин утврђен законом и прописима на основу закона (тачка 4); наложи решењем извршавање утврђених обавеза и предузимања мера за отклањање недостатака у обављању комуналне делатности (тачка 5).

Одредбама члана 2. став 2. тачка 1) Одлуке о комуналној инспекцији („Службени лист града Београда”, бр. 18/92,... 29/2014), прописано је да ће изузетно од става 1. овог члана, комунална инспекција града вршити у првом степену послове инспекцијског надзора контроле стања комуналних објеката и пружања комуналних услуга јавних комуналних предузећа које је Град основао или предузећа којима је поверено вршење комуналне делатности у области пречишћавања и дистрибуције воде. Одредбом члана 4. став 1. тачка 4) исте одлуке прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора комунални инспектор овлашћен да нареди извршавање утврђених обавеза и предузимање мера за отклањање недостатака.

Одредбама члана 1. став 1. тачка 4) Одлуке о пречишћавању и

дистрибуцији воде („Службени лист града Београда”, бр. 23/05,... 29/14), прописано је да се овом одлуком прописују услови и начин организовања послова у вршењу комуналне делатности пречишћавања и дистрибуције воде, као и услови коришћења воде као комуналног производа на територији града Београда, и то начин обрачуна и плаћање накнаде за испоручену воду.

Одредбама члана 32. исте одлуке прописано је да индивидуални водомер служи за мерење потрошње воде једног корисника, с тим што су корисници индивидуалног водомера у објектима у којима су у све станове и пословни простор уграђени индивидуални водомери дужни да плаћају и део потрошене воде са водомера у водоводном прикључку, тј. разлику између збира потрошене количине воде преко свих индивидуалних водомера и прочитаног стања са главног водомера на једнаке делове „растур воде”.

Одредбама члана 70. став 2. исте одлуке, прописано је да послове инспекцијског надзора над применом одредаба ове одлуке и аката донетих на основу ње, као и над обављањем комуналних делатности на подручју градских општина: Вождовац, Врачар, Звездара, Земун, Нови Београд, Палилула, Раковица, Савски венац, Стари град и Чукарица врши организациона јединица Градске управе надлежна за послове комуналне инспекције, а за подручје градских општина: Барајево, Гроцка, Лазаревац, Младеновац, Обреновац, Сопот и Сурчин организациона јединица управе градске општине надлежна за послове комуналне инспекције.

Полазећи од наведеног чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да је правилно одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку дао јасне, довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога што је и по оцени овог суда правилно тужени орган нашао да је правилно поступио комунални инспектор када је сходно наведеним одредбама Одлуке о пречишћавању и дистрибуцији воде у смислу овлашћења датих чланом 70. те Одлуке, донео ожалбено решење којим је одлучио као у диспозитиву тог решења, имајући у виду чињеницу да се у конкретном случају није вршио растур воде на једнаке делове свим корисницима воде везаним за регистар ... у смислу члана 32. исте одлуке, за период који је наведен.

Суд је посебно ценио наводе тужбе да ни Закон о инспекцијском надзору, ни Одлука о комуналној инспекцији не пружају овлашћења комуналном инспектору везано за корекцију фактура комуналног предузећа те да ниједан законски, као ни подзаконски акт не пружају та овлашћења комуналном инспектору која су проистекла из снабдевања водом корисника, али је нашао да су ти наводи неосновани. Ово стога што је првостепени орган комуналне инспекције био овлашћен на основу члана 34. Закона о комуналним делатностима да наложи решењем извршавање утврђених обавеза и предузимање мера за отклањање недостатака у обављању комуналне делатности имајући у виду да је овлашћен одредбом члана 32. истог закона да врши инспекцијски надзор над спровођењем и одредаба прописа јединице локалне самоуправе донетих на основу овог закона, а у вези са тим је овлашћен одредбом члана 70. став 2. Одлуке о пречишћавању и дистрибуцији воде, да врши послове инспекцијског надзора над применом одредаба ове одлуке. Том одлуком, за чију примену је овлашћен да врши надзор, је у одредби члана 32. прописано да индивидуални водомер служи за мерење потрошње воде једног корисника, с тим што су корисници индивидуалног водомера у објектима у којима су у све станове и пословни простор

уграђени индивидуални водомери дужни да плаћају и део потрошене воде са водомера у водоводном прикључку, тј. разлику између збира потрошене количине воде преко свих индивидуалних водомера и прочитаног стања са главног водомера на једнаке делове „растур воде”.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.03.2019. године, 8 У 14646/16

Записничар,
Јелена Драгојловић,с.р.

Председник већа - судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/АМ